

אגרא דכלה

ישראל סרים למשמעתו, הניח להם שמות בכדי שיהיו נמשכין כל כחות הנפש אחרי שמו שהניח על פי עצת הס"א, וזהו ויאמר מלך מצרים (אשר זה דרכו כל היום) למילדות העבריות (מה אמר להן) אשר שם האחת (יהיה שמה) שפרה ושם וכו' (ובאמת היה שמותיהן העבריות יוכבד ומרים, וכיון שהניח להם שמות אזי היה בטוח שיתמשכו אחר השם וישמעו לעצתו), ויאמר אח"כ בילדכן וכו', ותיראן המילדות וכו' ולא עשו וכו' (רק התייחסו בשמותיהם יוכבד ומרים, וזאת שנית) ותחיין וכו', והנה כפי ראות עיני בשר נראה כי דבר אחד טוב נמשך מאלו השמות שמניחין לאדם חוץ שמו העיקרי, שמוזה נודע יחוס משפחות לדורות עולם כי בניו לדורות נקראו על שמו הנוסף של אביהם וכן בני בניו לדורותיהם ויודעין גם אחר כמה דורות שזהו מן הבית הזה, כגון משפחות ראפפורט והורוויץ ושפיר"א, והנה אמר הכתוב ויהי כי יראו המילדות וכו' ולא רצו להקרא בשם נוסף שקראן פרעה, הנה ויעש להם (הש"י) בתים, שילם להם שכרם בבתי כהונה ולויה, הנה ניכרים לעולם במשפחותיהם זה כהן זה לוי, והבן כי נחמד ונעים הוא:

ומעתה תוכל להתבונן הדבר הגדול הזה שלא שינו את שמותם, והמשכיל על דבר גם בגלות החל הזה נקרע סגור לבבו שנתהווה אצל מרבית ההמון לכבוד וליחוס להתייחס דוקא בשם הניתן מאת הגויים והס כי לא להזכיר שם העברי, הן המה כתות הערב רב אשר לא מבני ישראל המה ובקרבינו הם יושבים והמה קוץ ממאיר לבית יעקב (ואפשר זהו הענין הנרצה לראשונים בקבלה ששואלין את האדם ליום הדין מה שמו והוא שוכח וכו', ואתה תבין), והנה לזה

וזהו אשר פירשנו ג"כ בפסוקים ויחי יוסף וכו' מאה ועשר שנים וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וכו' [בראשית נ כב], האתו למה לי, לא הוה ליה למימר רק וימת ויאסף וכו', אבל משמיענו שנפטר בשם טוב היינו בשם יוסף, הגם שמלך זה שמונים שנה, שהרי נפטר בן מאה ועשר, ושלשים היה כשמלך, עכ"ז לא נשתקע ממנו שמו העברי יוסף זה שמו לעולם, וז"ש אחר כך ויישם בארון במצרים, דהנה על הארונות של מלכים מציינים שמותיהם הנה לא הושם על ארונו של יוסף צפנת פענח רק שם יוסף, וזהו שנאמר אח"כ ואלה שמות בני ישראל [שמות א א] ו' מוסיף על ענין ראשון, שיוסף לא שינה את שמו, כן בני ישראל עאלו ובני ישראל נפקו [זוה"ק ח"ב ד' ע"א], הגם שפרעה שם לכל אחד שם מיוחד בעצת הס"א שלו כמש"ל הנה הם לא רצו בזה:

ובזה פירשנו בטוב טעם מקראי קודש ויאמר מלך מצרים למילדות העבריות אשר שם האחת שפרה וכו' ויאמר בילדכן את העבריות וכו' ותיראן המילדות וכו' ולא עשו וכו' ותחיין וכו' כי יראו וכו' ויעש להם בתים [שמות א טו], ומה שיש לדקדק במקראי קודש הללו הם, א' קושיית כל המפרשים ויאמר מלך מצרים וכו' אשר וכו' ואח"כ ויאמר בילדכן וכו', ויאמר ויאמר למה לי, ב' אשר שם האחת שפרה וכו' הוא ייתור לשון ואריכות ולא הו"ל למימר רק ויאמר וכו' למילדות העבריות שפרה ופועה, ג' ויאמר מלך מצרים שינה מפרעה למלך מצרים, ד' ותיראן וכו' ולא עשו וכו' ותחיין וכו' מאי ולא עשו ומאי ותחיין, ה' ויהי כי יראו וכו' ויעש להם בתים, מהו המדה כנגד מדה:

ועפ"י דרכינו הנ"ל יתפרשו הדברים כמין חומר, דהנה מלך מצרים זה דרכו ברצותו שיהיו

דבר המערכת

למה נבחרה דווקא שבת לוי להיות השבת הנבחר לשרת במקדש, וקבלת מתנות ומעשרות מבני ישראל בכל הדורות, בעצם השאלה הזאת נשאלת בכל דוד ודוד על כל מנהיג ומנהיג שהקב"ה נותן לו כוח להנהיג את העדה, למה נבחר דווקא האישי הזה..

והתשובה לשאלה זו התורה נותנת לנו בפרשה זו, בטרם התורה נכנסת לסיפור הסנה והתגלות הקב"ה למשה רבינו, התורה מספרת לנו למה דווקא משה רבינו נבחר לאיש על העדה.. בפסוק הזה: ויהי כי יראו המילדות את האלוקים ויעש להם בתים.

כאשר היו כאן שתי נשים פשוטות מעם בני ישראל, היו הן רופאות במקצועותיהן, היו הן המילדות של היהודים במצרים, וכאשר מלך מצרים ראה דרך אצטגניניו שצריך להילד בן שיושיע אותם, אמר להם להרוג כל זכר, והם כי היה להם דבר אחד, והיא יראת אלוקים, ובגלל זה ותחיין את הילדים, לקחו סיכון על חייהן, והעיקר לא לקיים את גזירת פרעה. והדבר הזה, היראת אלוקים שלהם עשה נחת רוח גדול בשמים, ויעש להם בתים, נתן להם הקב"ה מתנה אשר מהצאצאים שיצאו מהם הם יהיו השבט הנבחר, ומצאצאיהם יצאו מנהיגי ישראל, וכפי שרש"י הקדוש מסביר שהיתה בת מאה ושלושים כשילדה את משה רבינו, אבל זה היה המתנה מהקב"ה על מסירת נפשם ליראת ה'.

ואכן בגלל המסירות נפש שלהם על יראת ה' זכו מזה שיצא מהם משה רבינו לקבלת שרביט ההנהגה של עם בני ישראל, האיש שזכה לדיבור פנים אל פנים אל הקב"ה כביכול, במראה ולא בחידות. הדרגה ששום בר אנוש לא זכה לזה.

ורואים מפרשה זו את היסוד של מנהיג האמת, המנהיג אשר לא מגיע להיות מנהיג רק בזכות אחרים, בזכות אבות וכדו', אלא

בפרשתנו: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמיתן אותו ואם בת הוא וחיה, ותיראן המילדות את האלוקים ולא עשו כאשר דבר אליהם מלך מצרים, ותחיין את הילדים.. וייטב אלוקים למילדות וירב העם ויעצמו מאוד. ויהיה כי יראו המילדות את האלוקים ויעש להם בתים.

פרשה זו שהיא בעצם ההתחלה של "עם בני ישראל" בנייתו של העם היהודי ע"י שבחר לעצמו הקב"ה מכל עם בני ישראל מנהיג והיא משה, הקב"ה בדרך הסנה קרא למשה רבינו ודיבר איתו ומינה אותו להיות המקשר בין הקב"ה לבין עם בני ישראל, מתוך ההסתרה של שיעבוד בני ישראל תחת פרעה הרשע במצרים התחיל להיות לעם, ונתלכד לעם אחד העם שנדרף א"י פרעה, אבל הכל במטרה של הקב"ה של גאולת עם בני ישראל ממצרים בניסים גלויים לעיני כל העולם, ולהגיע למעמד הר סיני קבלת התורה וארץ ישראל.

אבל להבין את בחירת המנהיג, לא סתם עוד איזה מנהיג של קהילה זו או אחרת, אלא המנהיג של עם בני ישראל, המנהיג אשר אמור לבנות עם חדש, עם שלא היה לפני זה, בשבעים נפש ירדו אבותינו למצרים.. ויצאו משם שישים ריבוא אחרי מאתיים ועשר שנים במצרים, מנהיג שלא בונה מיוזמתו איזה קהילה או עדה גדולה ככל שתהיה, אלא מנהיג שיש לו את הקשר הישיר לבוכ"ע, המנהיג שמדבר עם כביכול בעצמו ומביא את דבר ה' אל העם, וכך נהפך לשליח בין הקב"ה למלך מצרים, ובין עם ישראל, ושואל כל איש לעצמו, למה בעצם בחר הקב"ה דווקא בדמות הזה שהוא משה רבינו, הלוא כמו שעשה הקב"ה עם משה רבינו בהתגלות הראשונה במעמד הסנה, יכול היה להיות עם כל אחד ואחד מבני ישראל, וצריך להבין למה בעצם נבחר האיש משה.. וגם

מהנעשה בחצרות קדשינו
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
 בנין 'בית צבי ופייגא' נדבת בנם
 הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ובנו ר' יואל שליט"א

ההכנות להילולת רבינו ה'בני יששכר' זיע"א

כמובן שעלתה לנו הרעיון, שכמה ק"מ לפני הגבול של פולין יעצור האוטובוס ונעביד ברכבים פרטיים את האנשים את קטע הגבול, ואחרי כמה ק"מ יעלו בחזרה לאוטובוס וימשיכו לדינוב, אולם עדיין מרחפת גזירת העוצר הלילי ששום רכב לא יכול להיות על הכביש בפולין בליל שישי, חשבנו אולי לחכות לפני הגבול עד 6 בבוקר..

אבל רבינו הבני יששכר דאג להכל, יום חמישי בבוקר הודיעה ממשלת פולין שהעוצר הלילי בוטל כי הנשיא צריך לחתום על החוק המיוחד הזה, והוא לא רוצה לחתום, אולם מבקשים מהציבור עדיין לא לצאת בלילה, אולם חוקית מותר לנסוע.. ואז רכב פרטי שהגיע כמה שעות לפני הגעת האוטובוס עבר את הגבול וראה שבגבול הזה שהאוטובוס צריך לעבור משום מה אין סום מחסום והגבול פתוח ופרוץ, ואי לכך גם את כל הקומבינה של העברת האנשים עם מכונות פרטיות אין בזה צורך כי פשוט אין שומרים ומטרה בגבול, וכך היה האוטובוס עבר את כל הגבולות באין מפריע, עד להגעתו באמצע הלילה בליל שישי בדינוב,

אין לשער את השמחה כשראינו את האוטובוס ועוד כמה מכונות הגיע לדינוב, ביחד מעל לשבעים יהודים רק מארצינו הקדושה, ואחרי זה לפנות בוקר כשהגיע האוטובוס של חברי ועד השחיטה של העדה החרדית כאשר נסעו כל הלילה מהעירייה גולינה שם מתקיימת השחיטה של העדה החרדית עד לליזענסק שם התפללו שחרית ואמרו תהלים ולאחמ"כ באו לדינוב, כאשר המקום מתמלא ביהודים יראים ושלמים.

ונחזור לענין הנסיעה מארץ ישראל, כאשר בימים בה היתה הגזירה שכל מי שחוזר לארצינו יאלץ להיכנס למלונות, וכאשר לא היה איש שמוכן לטוס בתנאי כזה, והפחד שבגלל זה גם יתבטלו כל הטיסות גם הבודדות שנשארו לויינה, אמרתי לעצמי אם זהו רצון השי"ת לפחות אני לבד יטוס, ומיד ביום חמישי שבוע לפני ההילולא לקחתי טיסה לויינה וסמתי לבד, ומשם המשכתי לפולין, ולמרות האמונה שבסוף כל מי שנרשם ורצה באמת להגיע יוכל להגיע, אמרתי לעצמי אם זהו רצון השי"ת אז לפחות שיהיה יהודי אחד בדינוב ביום ההילולא, ואז כמובן כשהגעתי לדינוב מיד בקשתי מרבינו שכוחו הגדול ימשיך יעמוד לימינינו גם בעת הזו שכל מי שרצה להגיע להילולא יוכל להגיע, ואכן מיד באותו יום בניגוד לכל הגיון וטבע התחילו להתמוטט בזה אחר זה כל המוגבלויות, ואכן כל מי שנרשם לפני זה יצא לטיסה והגיע בשלום, וכל אלו שברגע האחרון ראו שונה אנשים באמת טסים לדינוב להילולא, זה לא בדיחה, התחילו מבול של תחנונים וכו' אבל המענה היה שמי שלא היה מספיק חזק ואמיץ מראש לקחת את הסיכון בשביל להגיע לרבינו אכן לא יוכל לטוס, ומיד לאחר השבת שוב התחיל סגר חזק גם בפולין וגם בארץ ישראל כך ששוב גזירות ומוגבלויות קשות לצאת גם עם אישורים וגם בוטלו כל הטיסות גם לויינה ולבודפשט עד לחודש אדר, כך שרק סימה לא יראה את כוחו ורצונו של רבינו, וכך גם בהמשך המסע אלו אשר המשיכו בפולין וחזרו ביום שלישי לפנות בוקר שהיו בדרך ברימנוב בצאנז ליזענסק לאנצוט סוקלוב ביום ההילולא של רבי אלימלך מרידינק, וכך המשיכו לציון השך באלישו ובינקלשבורג כאשר ברוב המקומות בד"כ לא פתחו לאיש בתקופת הקורונה, וכאן בדרך נס נכנסו ופתחו להם בכל המקומות, וזכו להתפלל ולהיות שליחים למען הפרט והכלל, וכך גם בקבוצה שהמשיכה לאוקריינה להיות בוולעדניק ביום ההילולא, כאשר יצאו מדינוב ביום ראשון לפנות בוקר, לליזענסק ומשם למעבר הגבול, כאשר היה בידם כל האישורים והכל עבר חלק ממש לא יותר מחמש דקות לקח להם לעבור את הגבול, והמשיכו למעזיבז אומן, שם לנו, והמשיכו משם לבארדיטשוב ולעדניק וחזרו לארץ בטיסה שנרכש עבורם ביום שלישי בבוקר עם חברת אוקריין אינטרנשנל, כאשר הטיסות האחרות של אל על בוטלו ואנשים נתקעו באוקריינה,

כך גם היהודים שהתקשרו מארה"ב שרוצים להגיע, ועזרנו להם עם האישורים ואכן הגיעו, ועברו את כל הגבולות באין מפריע לעומת אחרים שניסו להגיע למטרות אחרות לא הצליחו להגיע, וכך גם מארצינו הקדושה שבשבע זה שרצו כמה קבוצות לטוס לפולין ויינה וכו' ולא עלה בידם למרות שהיה להם הכרטיסים והאישורים, ופנו אלי עשרות רבות איך לדינוב כל מי שקנית כרטיס הגיע, והתשובה היתה פשוטה וחלקה, צריך לפני זה תפילה אצל הבני יששכר. ברור כשמש!

בראשית עלינו לשבח לפני אדון כל, על החסדים הנגלים והנסתרים שכל מי שהיה לו חלק בהכנות ובמסע הקודש להילולת רבינו חזה ונגלה לעיניו, נגד רצונו וכוחו של רבינו איש בל היין לעמוד מנגד, שום כוחות וחוקים מהכא והתם, כאשר כל יום שעובר רואים את הנפלאות שאינם צריכים ראייה עד כמה גדול כוחו ורצונו של רבינו והנחת רוח לצדיק כאשר באים אליו להילולא, ועומד ומשפיע ברכות רפואות וישועות לכל הבאים להסתופף ולשהות בצילו, ומלווים עד חזרתם לביתם איש איש בשלום.

היה זה כבר בחודש תשרי כאשר יהודים רבים שהורגלו משנים עברו שהתחלנו כבר למכור כרטיסים להילולת רבינו במחירים מוזלים לאלו שמקדימים להירשם ופנו אלי בשאלות מה עם ההילולא בשנה זו וכמובן שהמענה לשואלים היה שעקב המצב של מגפת הקורונה אי אפשר כעת להסתמך על הכרטיסים שאפשר לרכוש לימי ההילולא חי טבת, כי הדברים יכולים להשתנות, ואם אמכור לאנשים הם אחרי זה יבואו בתביעות וטענות ודרישת פיצויים על זה שהתבטל הטיסה.

חיכיתי עד בערך 5 שבועות להילולא, ואז בחרתי כמה טיסות שעדיין קיימות לקראת ימי ההילולא, ושלחתי לאלו שהתעניינו, חלק התעניינו ברצינות חלק פחות בגלל הסיבות של הבידוד בחזור, או עוד כל מיני ספיקות, ואכן אחרי שבועיים שזה אומר בערך שלושה שבועות להילולא, התבטלו כל הטיסות שהיו לפולין, ונשארו רק טיסות לבודפשט ולויינה, מה שכמובן מצריך נסיעות יותר ארוכות, וחלק גם עם אופציה לחזור מאוקריינה ולהיות גם בוולעדניק ביום ההילולא שחל בכא טבת, כמובן שהמחירים גם בגלל שהנסיעה כולל גם להיות בשבת בדינוב כי ההילולא יוצא בשבת, וגם שזה נסיעות ארוכות מאוד, המחירים לא כמו בכל שנה שהיה גם כרטיסים של כמה מאות שקלים, והיינו חייבים לגבות מחיר גם מסובסד של בערך חמש מאות דולר לנסיעה, עשרות אם לא מאות פניות ושאלות על הנסיעה, איך יסעו הרי צריכים אישורים להיכנס לאירופה, ועל הבידוד, ועל בדיקות הקורונה בהלוך ובחזור וכו', ואכן התשובה היתה שבעזרת השית בזכות וכוח הצדיק מי שירצה באמת יגיע, ונרשמו כ 40 איש, ואחרי כמה ימים שזה היה שבועיים לפני חי טבת, ונגזרה גזירה המציונים ומלחץ ושיגעון מהמוטציה החליטו שכל מי שחוזר לארץ מחוייב להיכנס לכלא שנקרא מלניתי.

מיד בהיוודע הגזירה החדשה, פנו אלי כל אלו שהזמינו שלמרות הרצון העז להגיע להילולא, גם במחיר של שהיה בבידוד בבית עם החזרה לארצינו הק', אולם לשהות בכלא המלונות הם לא מוכנים בשום אופן, ולכולם עניתי שאין לי ספק כל מי שנרשם להגיע לבני יששכר לא יצטרך לשהות במלונות, ויכולים להתכונן כדבעי לנסיעה, ובעז"ה לא יצטרכו להגיע למלונות, ולקחת את האחריות עלי של החזרת הכסף אם ברגע שיצטרכו לצאת מהארץ יגידו להם שהם יצטרכו מלונות בחזרה, ואכן ביום רביעי יום לפני הנסיעה התבררו כולם שהגזירה המוטפשת של המלונות בוטל, וכל אלו שנרשמו יכולים לטוס, כמובן שבזמן הזה עמלנו יום וילילה על קבלת אישורים מיוחדים עבור הנוסעים שיכולו להיכנס לאירופה, דאגנו שהנוסעים יעשו בדיקות קורונה, וטיפלנו בביטוח המיוחד שצריכים על מנת להיכנס לאירופה וכו'.

אולם צצה גזירה חדשה, באמצע השבוע שלפני ההילולא, כאשר מדינת פולין הכריזה על סגר כללי לשלושה שבועות החל מיום שלישי שלפני ההילולא לשלוש שבועות, והסגר אומר שהגבולות היבשתיים יהיו סגורות, ועוד יותר מזה, בלילה של השנה החדשה שלהם שזה ליל שישי פרשת יחי ערב הילולת רבינו יהיה עוצר חזק בפולין החל משעה 7 בערב עד 6 בבוקר איש לא יצא מתוך ביתו, במטרה שהגויים לא יצאו בליל התג השנה החדשה להתאסף, מיד התחלנו בפעילות שליכת מכתבים ובקשות וטלפונים לכל מיני משרדים בפולין, משרד הבריאות, משרד הגבולות, בבקשה מיוחדת שהיות וכבר יש לנו אישורים להגיע לויינה, ולעבור את הונגריה, ומכיון שהטיסה שלנו מגיע ביום חמישי בצהרים בוינה, ועד דינוב זה נסיעה של כ 10 שעות, ואין אפשרות אחרת אלא להגיע לפולין דווקא בליל שישי, אז גם שיתנו לנו בכלל להיכנס לפולין, וגם שיתנו לנו לנסוע מהגבול עד דינוב למרות העוצר, וכמובן קבלנו תשובה שלילית, שאין מה לעשות, החוק הוא חוק, ונתנו לנו טיפ שהחוק אומר שרק מי שמגיע בתחבורה ציבורית בגבול הישבתי יצטרך להיכנס לבידוד כי הוא מגיע מעורב עם אנשים זרים, אבל מי שמגיע ברכבו הפרטי דהיינו שמסיע רק את משפחתו, לא יצטרך להיכנס לבידוד, ואז

שבת ההילולא בצילו דרבנינו ה'בני יששכר' זיע"א

המרק, והבשר ושאר מאכלי השבת, ולאחר ברכת המזון המשיכו בעונג שבת עם שירים ותשבחות עד השעות המאוחרות.

ביום השבת כבר בשעה 6 בבוקר כאשר השחר עוד לא עלה, וכבר בית המדרש מתמלא בלומדים ובאלו המסיימים תהלים לפני התפילה, ובשעה 9 התחילו שחרית, והעליות נמכרו לכיסוי חלק מהוצאות השבת וההילולא, ומיד לאחר התפילה נערך קידוש גדול ונטלו ידים לסעודת השבת, במיטב המאכלים, דגים וסלטים, ביצים וכבד וגולה קוגל וסלמי, וכך מאכל הטשולנט ופירות וכו', ועוד נשאר כשעה וחצי לתנמה עד מנחה וסעודה שלישית כאשר שרו הנגונים הידועים חלקם מרבני הבני יששכר ונשמעו דברי תורה מפי הדיין דהעה"ח הגאון ר' יחזקאל אלימלך כהן שליט"א ולאחר זמן ר"ת בירכו ברהמ"ו בו נתכבד הרה"ח מראשי השוחטים ר' יוסף קדיש קרישבסקי שליט"א.

מיד לאחר השבת הצוות החל בהכנות הן לעליה המרכזית בצוותא לציון רבינו, והן לסעודת מלווה מלכה רבתי וסעודה לכבוד הילולת רבינו, וחימומו את אוהל רבינו ע"מ שיוכלו לשהות בו בלי שירגישו את הקור העז, והחלו בהכנת המאכלים בשר ודגים וכל מטעמים, ברוב פאר והדר, ובשעה היעודה בשעה 7.30 נתאסף כל הציבור בהיכל הקודש דרבינו, ומקודם אמרו בצוותא תפילת יתן לך המסוגל לפרנסה טובה, ולאחמ"כ תהלים מקאפיטל ז', ולאחמ"כ אמרו יב פעמים יענך כנהוג בדינו כסגולה מאת רבינו הבני יששכר, ואמרו פסוק בפסוק מזמור ממעמקים, ולודד מזמור, ולאחמ"כ אמרו יהי רצון ולפי אמירת יג מדות נשמע דברי כיבושין לעורר ישיני עפר זכות הצדיקים הקדושים שיעוררו עלינו רחמי שמים על המצב הכללי השורה בעולם עם המגפה ושאר החולאים והגזירות ורדיפת הדת, ופרנסה ושידוכים ובני חיי ובקול בוקע שחקים אמרו יג מידות ובהרגשה שבדואי כוח הצדיק רבינו הקדוש יעורר רחמי שמים לביטול הגזירות ורפואות וישועות וכל טוב לכל בית ישראל.

לאחמ"כ שרו יק רבון עלם ועוד ניגוני התעוררות מרבנינו, והדליקו את הנר תמיד לזכות כל המשתתפים שנרכש ע"י ידינו הרה"ח ר' מאיר יעקב ססלר שליט"א, ויצאו בריקוד וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים, וירדו כל הקהל בחזרה לבנין המוסדות שהוכן בהיכל חדר האוכל הגדול סעודה לכבוד דוד מלכה משיחא ולכבוד רבינו הקדוש. כאשר הקהל נטלו ידיים לחלות טריות שנאפה לאחר השבת, ומרק חם, סלטים ובשר מיוחד שנתנדב ע"י השוחטים לכבוד ההילולא, ותודתנו נתונה להרה"ח ר' נחמן שפירא על המאמצים הרבים לטובת ורחבת הציבור וצוות השוחטים, ושרו מנגוני מלווה מלכה ויצאו בריקודים נלהבים לצלילי המוזיקה ע"י המנגן ר' זאב ויינער הי"ו, ובין לבין עשו הפסקה ושמעו סיפורים מפי בעלי המספרים בכוח גדולתו וקדושתו של רבינו הקדוש, ושרו ניגוני התעוררות, ובחצות הלילה

סיימו את סעודת מלווה מלכה והציבור החל להתפזר כאשר צוות השוחטים נוסעים כבר לאחר מלווה מלכה ושאר הציבור החל ביום ראשון כל אחד להמשיך במסעו עד לחזרה איש איש ליעדו מלאים בחופן ישועות וכל טוב לפרט ולכלל, אשר בוודאי אבינו שבשמים, יחוס ורחם על שארית הפליטה, ובכוח הצדיקים יוציאנו במהרה מהגלות המר, ונזכה כל אחד להתדבק לצדיקים אמת לאום נסע ונלך עד ביאת גואל צדק בב"א

מאוד להגיע, הרגיש כל אחד שאינו בא לבד, אלא הוא שליח של עוד יהודים להתקשר לרבינו, לקבלות טובות, ולשאוף עבורו ועבור שולחיו מלוא חפניים ברכות, והכל לפי ערך המקבל, עם הכנה נכונה, באמירת תהלים בזמנים הפנויים בשבת זו, בלימוד בספרי רבינו, עם הכנה נכונה למעמד תפילת רבים שהתקיים עם צאת השבת באוהל רבינו, לעורר רחמים, לנצל את הזמן המסוגל לשפוך שיח פני בוהן לבות, שיאמר לצרות ישראל די.

לאחר תפילת מנחה בערב שבת היה הפסקה קצרה בו דיבר הרה"ח ר' נתן פורטגאל שליט"א מארה"ב מגדול וקדושת המקום, וכך בהכנה לתפילת קבלת שבת בלימוד בספרי רבינו, ושני מקרא, ובשעה היעודה ניגש לעמוד החזן המפורסם לשם ולתהילה הרה"ח ר' ליפא לויפער מארה"ב ובקולו הנעים הכניס התעוררות לתפילה ביחד ובענימות כל הציבור ביחד, ומיד לאחר התפילה עבר הציבור לחדר האוכל הגדול שהוכן ברוב פאר והדר נראה לכבוד שבת מלכתא ובפרט ביום ההילולא שזה כמו יום חתונה לכבוד הצדיק. כאשר כמה סוגי דגים וסוגים רבים של סלטים וכך כל המאכלים הטעימים לכבוד שבת, וכל הקהל ביחד פצח בזמור שלום עליכם, וכך המשיכו עד שכל אחד עשה לעצמו קידוש, ולכל אחד חלה גדולה ושאר המאכלים בשפע, כאשר הקפיידה הרבה הוא שכל מאכל ומאכל ללא יצא מהכלל הכל בהשגחת הבודק העדה החרדית, וכל הבשר הינו מהשחיטה המהודרת של ועד השחיטה של העדה החרדית. וכך התאפשר לכל אחד ואחד המקפידים על קלה כבחמורה לכל יחסר לו משום מאכל שבת.

מסביב לשולחן השבת ישבו שעות ארוכות הן בהשמעת דברי תורה ע"י הרבנים, והן שירת ותשבחות כל הציבור ביחד, וכמה מנגוני רבינו השי"ה רבון עלם הידוע והשיר ששרים בטאהש בכל ליל שבת על אהבה רבה, וכל מקדש המיוחס לרבינו ועוד ניגונים, והמשיכו בחלוקת

כפי שכבר כתבנו, החל מליל שישי פרשת יחי התחילו להגיע היהודים שנפשם חשקה באמת להגיע לדינו, כאלו שבאו עם רכבים פרטיים, וכאלה שבאו באוטובוסים, ומיד שלחנו את האוטובוסים לבל יראה למראית עין שבמקום הזה מתקבצים מאות לכבוד רבינו, את החלונות כיסונו בדים עבים לבל יראה מבחוץ ההמונים, כאשר החוק בפולין אוסר על התכנסות מעל חמשה אנשים, תאו ואיתכנשו להילולא דרבינו הקדוש זיע"א, מעל מאה יהודים שזכו לשהות בדינו ביום הילולת רבינו הגדול שחל ביום השבת, סמוך ונראה למקום מנוחתו הק',

עם ההגעה קיבל כל אחד את חדרו, ולעשות נחת רוח לצדיק דאגנו שיהיה אגף מיוחד שם שהו גם כמה נשים שהגיעו, כך גם חדר אוכל מיוחד לנשים, ועזרת נשים לתפילות, לאחר תפילת שחרית הוכן ארוחת בוקר לכל הציבור כאשר עד שעה 12 הגישו ארוחת בוקר, והחל משעה 12 הוכן בחדר האוכל המיוחד בר לארוחת טועמיה, קוגל טשולנט פערפיל ועוד מטעמים כמיטב המסורת בדינו, כאשר בפנינת הקפה מבוקר עד ערב יש עוגות וטורטים שנאפו בדינו, וקפה תה ושאר משקאות הפעיל עשרים וארבע שעות ביממה כמו בכל ימות השנה. והציבור מכין את עצמו לשבת במקוה החמה בדינו, ושאר ההכנות בשינה בערב שבת.

אט אט מתקרר יום השבת, שבת ההילולא בו הנשמה יורדת למטה לראות ולשמע את המתקבצים לכבוד הצדיק, לשמוע אל הרינה ואל התפילה, לקחת את התפילות למרומים תחת כסא הכבוד לפעול ישועות ורפואות, כאשר היו כאלו שהספיקו למרות היום הקצר לקפוץ לציון רבינו בערב שבת לומר שיר השירים תהלים ולהדליק נרות, ואז חזרו לבנין המוסדות ובית המדרש מתמלא עד אפס מקום, מעל מאה יהודים חלקם מלבושים בלבושי שבת כמנהג ירושלים, ושאר יהודים מקובצים מכל רחבי תבל כאשר המיוחדות של הציבור הגדול שהגיע לשהות במחיצתו של רבינו היא כאשר כולם באו והתקבצו לך, מכל קצוות העולם, ומכל העדות והחוגים, מכל עיר ועיר ומכל פינה ופינה מחו"ל ובפרט מאר"י, זוהי אינה שבת של חסידות מסוימת שהתקבצו תחת מנהיגם החי ויצאו לעשות שבת התאחדות, אלא אין בין אחד לשני כמעט ולא כלום בחיי היום יום, אלא הצד השווה שבהם שכלם באו למטרה אחת, לשהות בצילא דמהיימנותא, ביום כה גדול וקדוש יום המאחד תחתיו את כל העדות והזרמים, כל יהודי ויהודי הרוצה להתדבק בצדיק האמת, אשר כמו בחיינו שלא חיפש להיות אדמו"ר או מנהיג, דאג שלא לקבוע את מקום מושבו במקום אחד, אשר בזה יתקבצו סביבי חסידים נאמנים, אשר ימנו אותו לרבם, לא חיפש את עצמו, אלא את כבוד שמים, ברח וגלה ממקום למקום עם ביתו משפחתו וחפציו, והלך נע ונד ובמטרה אחת, להרבות כבוד שמים, לחזק ולעורר את בני ישראל החביבים לתורה ולמצוות ולתיקון בחומת הדת. תחת כנפות

צדיק זה, התקבצו בשבת זו, גם יהודים המפוזרים ברחבי תבל, וכל שאיפתם היא להיות דבוק בצדיק אמת זה, לשאוף ברכה וחיזוק להתקשר אליו, לחזק את הקשר כמו שאומר רבינו כל הקרוב קרוב יותר, שהצדיק ישפיע קדושה טהרה חסידות.

עם ההרגשה הזו כל אחד מוצא את מקומו בבית המדרש לשבת מרוממת, בשבת זו אלו אשר זכו לשהות בדינו, כל אחד ואחד במצב שכל העולם וכלל ישראל נמצא תחת מגיפת הקורונה שקשה

לא היה מסוגל לראות התנהגות זו, אשר על כן פנה מיוזמתו אל העשיר הלזה, והציע לו לתת לכל עני סך מסויים "מחשבון משכורתו", דהיינו שירשום כל פרוטה שמעביר לצדקה על חשבון של רבי פסח, וכן הוה. לאחר שש חודשים של עבודה עצומה עם ילדי העשיר דידן, הגיע עת 'בואו חשבון' - סידור החשבונות, או ולאחר חשבון מדוקדק וסיכום הדברים, נמצא כי רבי פסח מחק את כל משכורתו מהחשבון שלו, ולא עוד אלא שרבי פסח 'חייב' כסף לעשיר עבור חלק מהצדקות שעבר על סך החשבון שלו, רבי פסח בשמעו כי אין לו כסף לחזור הביתה לחג הפסח וגם יצא בעל חוב מכל המלומדות הזאת, לא איבד עשתונות, ואמר תודה רבה לעשיר מכל הלב, והבטיח כי תוך זמן מסויים יעביר לו את שאר הכסף עבור דמי הצדקות. הסיפור הזה הבקיע שערי שמיים והחליטו במרום כי יקבל 'בשכר היראה' נשמה גבוהה וקדושה אשר יאיר את פני תבל וישאיר אור הגנוז - אור תורתו של רבינו לעד ולדורות עולם. כן יעזרנו השי"ת שנזכה להתדבק ביראת הבורא ובתורתו של רבינו המאיר לארץ ולדרים, אמן.

א' שנות בחייל הקודש דרבניו בדיוק
בברכת לזו לבית
ידרכם פנים בנימין בן אנה לאה

בא רמז הפסח, אשר כל היום היה שמו צאן או טלה (והיה עבודה זרה של מצרים), והן היום ואמרתם זבח פסח הוא לי"י [שמות יב כז] שם הקודש העברי, הן הדבר:

וימת יוסף וכל וכו' וכל וכו' (שמות א ו). הנה פטירת יוסף כבר נכתב בסיום הספר. וגם היה לו לומר בקיצור וימת יוסף וכל הדור וכו'. והנראה דמשמיענו גודל רחמנותו ית"ש, איך לאט לאט התחיל ענין השעבוד, ובכל פעם נרגש הענין יותר, דהנה כשמת יוסף היו מכובדים מאד, ואחר כך בפטירת האחים התחילה השעבוד, אבל לא בקושי רק בפה רק, ואחר כך בפטירת הדור התחיל קושי השעבוד בחומר וכו':

ויאמר השליכהו ארצה וכו' וינס משה מפניו (שמות ד ג), ויאמר וכו' שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו (שמות ד ד) וכו', למען יאמינו וכו' (שמות ד ה). צריך להתבונן. א', למה משמיענו אשר נס משה מפניו. ב', בציווי השם נאמר אחז, ובעשיית משה נאמר ויחזק. ג', בציווי נאמר אחז בזנבו, ובעשיה ויחזק ב"ו. ד', למען יאמינו הוא מאמר השי"י מחדש, ולא נאמר ויאמר ד' וכו'. והנראה דמשמיענו צדקת משה אשר פחד מהנחש עד אשר נס מפניו, כי מתחילה היה סובר השי"ת להפחידו בלבד על אשר אמר על ישראל והן לא יאמינו לי, ודוקא להפחידו מהנחש על כי הנחש סיפרה גם כן לשון הרע כמו

שאמרו רז"ל (ב"ר פי"ט ד'), ואחר כך כשאמר לו השי"ת שלח ידך ואחז בזנבו, היה סובר אשר ח"ו הגיע עתו להמית שונאיו על ידי הנחש, והנה היה תיכף בלב שלם מרוצה למסירת נפשו ולא המתין לסיום מאמר השי"ת, רק תיכף ומיד רץ והוסיף במצות השי"ת, הגם שהשי"י לא צוה אותו רק אחיזה בלבד ובזנבו, והוא להיות רואה שזה חפץ השי"י, החזיק בחוזק ובכולו, כי מסר נפשו בגזירת השי"י לדעתו, נ"ל: (ע"כ מספר בני יששכר)

וראיתן על האבנים, אמר רב חנין סימן גדול וכו'. דרש זה מתיבת וראיתן, להורות שתוכלו לראות זה קודם הלידה:

מלמד שתבע אותן להזדווג להן ולא קיבלו ממנו (שמו"ר פ"א ט"ו). הנה יש להתבונן האם היו ראשין להכניס את עצמן בסכנה, בשלמא לענין הילדים סבא הוא גם לבני נח מאי חזית דדמא כו', מה שאין כן גילוי עריות בן נח אינו מצווה על קידוש השם, ובפרט אשה קרקע עולם כמו שאמרו חז"ל באסתר (סנהדרין ע"ד ע"ב), ובפרט בדבר שביד הגוי לעשות בהכרח. וי"ל דהנה אמרו רז"ל (ב"ר פ"פ י"א) הנבעלת לערל קשה לפרוש, כי יטבע בנפשה טבע הערל, וחששו פן ח"ו על ידי חיבורם יגיע להם ח"ו תכונה רעה בנפשותם, וישמעו אחר כך לעצתו בענין הילדים. ונראה דזה היתה גם כן כוונת פרעה, כי לא מצינו. (ויתר נמחק חבל על דאבדון ולא משתכחין עוד על פרשה זו):

מוסדות 'בני יששכר' דינוב
ע"ש רביה"ק ה'בני יששכר' זיע"א

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה לידנינו אשר זכה להיות במחיצת רביה"ק בימי ר"ה ולהיות מחברי קהילתנו הק' הבה"ח **מושי פולק** ה"ו לרגל שמחת נשואיו למזל טוב יה"ד שיזכה להקים בית נאמן בישראל דורות ישרים ומבורכים בבנין עדי עד

ובחדא מהתא נשגר ברכותינו לידנינו הרה"ח ר' **משה שכטר** שליט"א ראה"ק דקהילתנו בבני ברק לרגל השמחה במעונו בקוללת הנכד אצל בנו החשוב **שמואל מנחם** ה"ו יה"ד שיזכה לנחת דקדושה מכל יוצ"ח

המברכים
חברי קהילת בנינו ירושלים - בני ברק

מוסדות 'בני יששכר' דינוב
ע"ש רביה"ק ה'בני יששכר' זיע"א

מתוך שבח והודאה להשי"ת על הטוב אשר גמולנו אשר ראינו בכל צעד ושעל בהכנות להילולת רבינו ובמשך כל המסעות וימי ההילולא בדינוב סייעתא דשמיא מרובה מודים אנחנו להקב"ה על כל החסד והטוב שעשה עימנו בזכות רביה"ק, ומתפללים על להבא שימשיך להרבות איתנו טובות וחסדים שנוכל לעשות נחת רוח לצדיק ולהמשיך בזה השפעות טובות רפואות וישועות לאחיי

וכאן המקום להודות לצוות היקר אשר עמל לילות כימים להצלחת המסע וימי ההילולא

ר' שאול דוד פאמפ ה"ו
הבה"ח משה אבוקסיס ה"ו

וכאן המקום להודות לידנינו הרה"ח ר' נחמן שפירא ה"ו והרה"ח שמעון צבי שטיינבערגר ה"ו

שדאגו להצלחת המסע של צוות השוחטים לדינוב

זכותו הגדול של רביה"ק יגן על כל המסייעים לכבד את האורחים הבאים אליו לברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, להיושע איש איש בישועות, בפרנסה טובה, נחת מיוצ"ח, בני חיי ומוזני, שידוכים הגונים במהרה, ואן טוב וחסד ירדפם

בשם אסלות הנפנים בימי ההילולא ובכל ימות השנה

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה